

ATHENS Programme beszámoló

Program: ATHENS Programme November Session 2015

Kurzus: TPT05 Telecom Paristech

Időtartam: 2015.11.13 - 21.

Helyszín: Párizs

2015 augusztusában figyeltem fel az ATHENS programra. Gondoltam, miután a rákövetkező félévben úgysis féléves külföldi programban fogok részt venni, ezért ez remek előkészítése lehet annak. Már a kurzus keresés során nagyon megtetszett, hogy mennyi lehetőség közül lehet választani, mintegy 15 különböző országban. Különösen tetszettek a lehetőségek Isztambulban, Lisszabonban, Milánóban és Párizsban.

Egyik barátommal végül közösen választottuk ki Párizst. Mindketten villamosmérnökök vagyunk, de szerettünk volna a szakmai ismereteken túli programon részt venni. Emellett Párizs Európa egy ékszerdoboz, ahova az ember egyébként is ellátogatna. Hozzátenném, hogy iskolai körülményeken kívül kifejezetten drága egy hét eltöltése Párizsban.

Miután bejelöltük kurzusunkat Párizsban, jó korán, szeptemberben, még le is foglaltuk retúr repülőjegyüket Párizsba (tanácsos így eljárni).

A kurzus címe Managing Communication in an International Context volt. A kiírás alapján ami megfogott, hogy angol nyelvi kommunikáció folyik az egész héten. Így játékosabb, interaktívabb, számítógépet félre tevő, emberek megismerését támogató kurzusra lehetett számítani. A kiírás szerint a kurzus alapvetően a különböző kultúrák közti kommunikációról, ellentétek feloldásáról, egymás megismeréséről, elfogadásáról, nemzetközi környezetben való csapatmunkáról, menedzsment kérdésekről szólt.

Na de kezdjük az elejétől, hiszen mint sajnos tudjuk, ez a hét Párizsban rendkívül szomorúan indult. Pénteken délután a Beauvais reptérről (70 km északra Párizstól) bebuszoltunk a városba, ahonnan metróval a szálláshelyünkre mentünk. A szállásunk egy 4 emeletes diákszálláson (Hotel Formula1) volt, Párizs déli részén, két fős szobákkal és közös WC, ill. zuhanyzókkal. A szoba nem volt valami nagy kettőnknek, de minden nap szépen takarították, továbbá a tisztálkodási helységekből is volt elég.

Péntek este még szerettünk volna egy első betekintést nyerni a városba, ezért felbuszoltunk a Notre Dame környékére. Itt sétáltunk egy ideig, majd negyed 10 körül RER-el (ami olyan lehet, mint a HÉV) mentünk nyugat felé az Eiffel-toronyhoz. Onnan már csak a szállásunkhoz mentünk vissza, körülbelül fél 11-re érhattunk haza. Mi ugyan Párizsban szinte legdélebbi részén voltunk, de lassan egyre több rendőr szirénázást hallhattunk, továbbá a folyosón is a nemzetközi diákok beszélgetése volt hallható. Bátyám éjszaka hívott fel, hogy a

Bataclan koncert teremben, illetve 7 másik helyen öngyilkos merénylők robbantottak, illetve lelőttek körülbelül 150 embert. A TV-t bekapcsolva rendkívüli adásban mi is értesültünk az eseményekről. A kurzus vezetőktől is azonnal kaptunk email-t, hogy maradjunk a szálláshelyünkön, illetve hogy a hétvégi programok le lettek fűjva, továbbá természetesen megértik, ha bárki is távozni szeretne az országból. Ebben a helyzetben nyilván sok minden átfutott a fejünkben. Végül beszéltem még a magyar nagykövetséggel, akik benntartózkodásra intettek, majd elaludtunk.

Másnap a szálláson fogyasztottam el reggelimet, illetve valamennyien a szálláson maradvá beszélünk a helyzetről. Szép lassan azért enyhült a feszültség, láttunk már az utcán megjelenő embereket, végül így délután már mi sem bírtuk a bezártságot. A központtól mindenképp távol akartunk maradni, így Párizs déli részein bicikliztünk az ott bérelhető BUBI-hoz hasonló bringákkal. A hétvégére minden látványosság, kertek, nagyon épületek le voltak zárva, így a Montparnasse felhőkarcolót is csak kívülről csodálhattuk meg. Az utcákon 5-8 fős gépfegyveres rendőr és hadsereg csapatok vonultak szerte a városban.

Vasárnap pedig úgy döntöttünk, hogy megnézzük most már Párizst. Délelőtt a Montmartre-on található Sacré-Coeur bazilikát néztük meg, majd a festők negyedét, illetve lesétálva a Moulin Rouge-ba mentünk be. Ezt követően átbuszoztunk a L'Arch de Triomphe –hoz, ahonnan a Champs Elysées –en sétátunk lefelé. Sajnos mind a diadalív, mind a Grand és Petit Palais, majd az út végén a Louvre is le voltak zárva. Este pedig eldöntöttük, hogy maradunk a héten Párizsban.

Másnap reggel az egyetemen egy állófogadás és egy előadás után kezdődött a multikulturális kurzusunk. 20-an voltunk egyetemisták a csoportban (lányok és fiúk egyaránt) és 4 natív oktatónk volt Amerikából (ketten), Angliából és Dél-Afrikából. A diákok között egyiptomi, cseh, spanyol, olasz, orosz, francia, vietnámi, kínai, libanoni, holland, belga, norvég, osztrák és magyar nemzetiségűek voltak. Az elején egy bemutatkozási körrel indítottunk, ekkor már nagyon felemelő volt, hogy milyen remekül beszél mindenki angolul.

A hét során végig játékok, beszélgetések, csapatfeladatok, videó nézések mentén haladtunk illetve egy lezáró projekt kapcsán összesítettük a héten tapasztaltakat.

A kurzus során megannyi kultúrába sikerült betekintést nyerni, amit már az erősen támogatott, hogy ily sokszínű nemzetiségű környezetben tehettük ezt. A kulturális megismerés alatt nagyon sok mindent értek: köszönési formák, emberek hozzáállása bizonyos egyéni és társadalmi kérdésekhez, napi rutin, érzések kifejezése, fogalmazásmód, stb.

Több játékot játszottunk a héten. Kezdtünk egy Barna kártyajátékkal, amiben nem beszélhettünk. Építettünk csapatokban fadarabokból épületet, ahol valamilyen idegen nyelven voltak megadva az instrukciók (pl.: legmagasabb, legolcsóbb épület, legyen rajta ablak, stb.). A hét során egy Marshmallow challenge-et is elvégeztünk, ahol 20 szál spagetti tésztaból, 1 yard ragasztóból, 1 yard fonálból és egy májvacukorból kell 18 perc alatt a legmagasabb épületet építeni.

Több érdekes videót néztünk a hét során: egy többnemzetiségű céges projekt során felmerülő konfliktusok és azok kezeléséről, prekoncepciók és a valóságról, stb.

Tanultunk némi pszichológiát, tárgyalás technikát, kulturális értékeléseket és természetesen angol nyelvű kommunikációt és nemzetközi csapatban való együttműködést.

A hetet záró projektünk egy közös (5 fős csoportokban) előadás volt, aminek lényege az volt, hogy bármilyen segédeszközt, jelmezt felhasználva mutassunk be egy olyan helyzetet, ami valahogy a héten tanultakat mutatja be. Mi egy angol múzeum festménykiállításán mutattunk be egy helyzetet, ahol egy brit, egy USA-beli, egy kínai, egy magyar és egy lengyel emberről egymás között prekoncepciók születnek, amik kínos helyzeteket idéznek elő, de végül ezek feloldódnak, illetve egy „clisé” is van a befejezésben.

A pénteki zárónap estéjén egy közös ünnepléssel zártunk, csupa válogatott finomság és remek beszélgetések keretében.

A hét során nappal a kurzuson voltunk az egyetemen, de esténként mindig elvetődöttünk valahova a városban, legtöbbször a csoporttársakkal ültünk be kocsmákba beszélgetni, vagy várost néztünk: La Défense, óriáskerék, Louvre, stb.. Egyik este egy párizsi otthonban meg is vendégelték minket.

A kurzus utáni hétvégén még magyar barátommal kinn akartunk maradni, így szombaton még megnéztünk néhány látványosságot: Musée de l'armée, Versailles kastély, Eiffel-torony, a Montparnasse felhőkarcolóba is felmentünk.

Végül vasárnap egy reptéri fuvarozás után repültünk vissza szép hazánkba.

És végül egy-két jó tanács annak, aki Párizsba jönne.

Az étkezés tekintetében Párizs eszméletlenül drága. Ha egy étteremben szeretnénk enni egy tál főételt egy itallal, akkor körülbelül 20€/fő –vel számolhatunk. Az épületek aljában található, utcára nyíló éttermek páratlan hangulatúak, az ételeik nagyon finomak, így egyszer azért érdemes kipróbálni egy ilyet. A városban olcsó fogásnak a McDonald's számít, ahol 5€ -ért lehet közepes menüt fogyasztani. Ezen kívül a város déli részén volt egy kedvenc sütödénk, ahol gyros és hamburger szerű, de annál pikánsabb menüket fogyaszthattunk kb. 7€ -ért. A hét során pedig napközben az egyetem éttermében fogyaszthattunk minőségi menüket, rendkívül kedvező áron. Minden nap vettem főételt, salátával és desszerttel átlagosan 5€-ért. Egyik nap még egy különleges bort is szervíroztak.

A biciklizést mindenképp érdemes kipróbálni, noha fél óránként le kell adni a bringát, de a város teli van dokk pontokkal és mindössze 1.70€ a napijegy.

Tömegközlekedéshez heti bérletet javaslok kiváltani, ami jó a 14 metró vonalra, a buszokra, villamosokra, RER - ekre. A tömegközlekedés nagyon jó, gyorsan át lehet jutni két pont között.

Össességében a történetek ellenére, a helyzethez mérten egy remek, nagyon tanulságos héten sikerült részt venni, egy szép városban és remek kapcsolatokat sikerült szerezni, amire ennél aligha akad jobb lehetőség.

Ludányi Csaba, 2015.11.29.